poig lannu minemõ jo kulnu nigu lihn rõiwastõgo tagasi:
Rikas tuttas pidanu rõiwo jälgi panma jo wanajumõdago ütles
põrguhe jõilma kohe tiõ igäwes jäi. jutlus jõul. nimm ems

IV jut.

Wanast lännu ärarõõdutu prowwo ema tarõtütriskugo aido kaema
jo jääl olnu üts juus pada kuun (kilpkonn), prowwa käskmõ tarõ-
tütrikul kumna ärr kapo et mis tiõ tamilma afända kuud jääv
kirmus ellõi tarõ tütrik ei olõ jäl kapnu ja wijanu pehmus
jiste jo esi lõõnu wiil kepigo päält et prowwa juu näge et
tiõ kumna är um kapnu, Tõjõl üüsel kulnu üts pärõ pirsu
müs sinnõ tütriku mano jo ülmõ tuu oll hää et ja päiwõ
jääl aian kuud pada kumna är es kapa, selle et tuu oll
mu naane ja täll ol wägo juus wolu jo üüst sundi täll
poig, kummon kell katsloiskümme üüst kulõ jo aida

sinnõ tuu pehmu mano juu kulõ ma kah jo ma wiõ
ju kah wadõrõs pujalõ, Üõst lännu kah tütrik sinno
aidõ jo pärä pirsu müs kulnu jo weenu tiõ kah ristjätsi,
lännüwõ mõtsa wiirde jääl lännu ütte juurõ kiwi mant
tüi mäa alo jo jääl kulnu üts trepwarsto, kuud trepi
pitte lännüwä jo saanuo ütte wäikese iloso tarõ
mano, sinno lännüwõ jiste jääl olnu jo tõõj wõõrid kah
õigõ hästi kuun jo tiõ wõet kah wadõris. Ku ristjätsi
är saanu peetsi juu kulnu wanamüs jo saatnu tütrikse
kudo ja annu ütte kotigo liiwa tütrikun käätte jo ülmõ
jeo panu jo kari muske alo ja kummon wõtto är
tuu mis ja juu lõõwasõt tuu jaa sullõ waiwa palgas,
ja egä kummogu ku ja lehmä müsõt juu polo üts-
kasse täüs piimä jüjõ trepi alo
proolei

Tu jaa ja ristitütrelle ja nu latsõlõ jõõgi. Tütrik tennü kah nii,
wolanu ogä kummogu kasi täüsse rusko piimõ sinnõ trepi alo.
Ku tütrik tõõsõl kummogul kaema lännü juu olnu tuu mald
kullas saanu ja tütrik saanu wägga rikas.
Tõsõ tütriku nännüwõ et tiõ wolo piimõ trepi alo ja küüsünüwõ
et mis ja tunsi piimäst sinna trepi alo wolat, a tiõ ei olõ ülmõ.
Tütriku seletännüwõ prowwalõ kah tuud ja prowwo käskmõ et
wolagõ üts kasi täüs kübõ (kiwo) wet sinnõ trappi, ja tõõsõ wola-
nuwwa kah. Üüse kulnu pärä piim ao müs sinnõ ja ülmõ tütriksti
et nio wahiwa kübõ wet sinna trappi ja nüüd palotiwwa nu
latsõ är et ja nüüd tunsi tüüsi ilmo süütõ olõt juu koho
mo sullõ elo mano jättä, Kõsõ koho ma kõik äs häätäda,
Käskmõ tütrikul uno kraami wõtto jo paku minnä a
koso jäänüwõ nagamo ja wanamüs ei olõ tunsi selkgille
käskmõ midägi koiwõlda.
Tütrik wõtnu uno kraami jo lännü är, tüsü ao peräst kaemu
tagadõ juu polanu härbän ku pragisüs jo kõik mõisa rahwas
kes härbännikn almu, palanu pehkas är. jutlus tajo ütsi kaig.

5 jutlus tus.

Wanast armastannuwo üts kindral jo soldan ütte tütriku ja käünüwõ
iks sinnõ tütriku poolõ, kindral küünü mütu kõrd soldanni,
a soldan ei olõ tunsi midägi kullõlnu jo käünü iks eõsi.
Üts kõrd laskmu kindral soldanni är kappa, ja käünü nüüd
ütsinda sinnõ tütriku poolõ. Üts kõrd lännu kindral uno
tarõ poisigo sinnõ pihaaia päält kuuma jo saanu sinno
soldanni kawwo mano jääl kawwa pääl olnuwo pantu
üts juus kiwi mäkehtuses; kindral arstnu üm jo kasi poisi kaka